PSALMUL 119 (XV)

1. [113]Urăsc pe-acei oameni
fără hotărâre,
dar iubesc a’ Tale
legi şi-orânduire,
/: Legea Ta şi-a Ta plăcută
sfântă-orânduire! :/

2. [114]Tu-mi ești adăpostul,
scut și apărare,
în făgăduința-Ți
pun nădejdea-mi tare!
/: În a Ta făgăduință
pun nădejdea-mi tare! :/

3. [115]Mergeți de la mine
voi, cei răi, departe!
Vreau s-ascult de Domnul
meu până la moarte.
/: Vreau să țin a Lui poruncă
sfântă pân’ la moarte. :/

4. [116]După promisĭunea
Ta mă sprijinește,
să nu fiu de-ocară
în a mea nădejde,
/: să nu lași să fiu de-ocară
în a mea nădejde! :/

5. [117]Fii Tu al meu sprijin,
ca să am scăpare,
să mă bucur pururi
de a Ta lucrare,
/: de a Ta orânduire
și de-a Ta lucrare! :/

6. [118]Tu-i urăști pe-aceia
ce se depărtează
de orânduirea-Ți
și n-o mai veghează.
/: Ce zadarnic ei se-nșală
dacă nu veghează! :/

7. [119]Pe cei răi, ca spuma,
Doamne,-i iei din lume,
de-aceea iubesc eu,
Doamne, sfântu-Ți Nume,
/: sfânta Ta învățătură,
Doamne, și-al Tău Nume. :/

8. [120]De-a Ta frică sfântă
carnea-mi se-nfioară,
gândul judecății
Tale mă doboară,
/: teama judecății Tale,
Doamne, mă doboară! :/